Doesburgs Volkslied

Doesburg, oud stadje, daar aan de IJsselzoom,
Dat is het plekje, waar ik het liefste woon.
Door onze vaad'ren met stoere sterke kracht,
In 't grijs verleden tot bloei gebracht.

Doesburg, mooi stadje, omringd door groene tooi,
Waar d'oude toren omhoog rijst wondermooi.
Zijn reine klanken ontroeren steeds mijn hart,
Zij zijn symbolen van vreugd en smart.

Doesburg, klein stadje, hetgeen gij ons vaak biedt,
Dat vindt men dikwijls in grote steden niet.
Steeds zal de leus zijn, wat ook 't verleden bracht,
Doesburg Excelsior: Eendracht maakt macht.

Doesburg, lief stadje, gij trekt mij steeds weer aan,
Waar ik mag zwerven of in de toekomst gaan.
Steeds zal ik denken aan u in woord en lied,
Doesburg, mijn stadje, ik vergeet u niet niet.

Doesburg, flink stadje, dat zich zo kranig hield,
Toen d'oude toren moedwillig werd vernield.
Door uw volharding en ijver, onverflauwd,
Werd de Martini weer luisterrijk herbouwd.

Doesburg, rijk stadje, veel mooier dan voorheen,
Strooit nu uw beiaard zijn klanken naar beneên.
Vier zware klokken betuigen, warm van klank,
Strijders voor eenheid, hulde en dank!

Teksten: dhr. Bloembergen (tekst vers 1 en 2)
dhr. Jansen (tekst vers 3 en 4 en melodie)
dhr. Romke de Waard (tekst vers 5 en 6)